

8244

(3)

מחוז ביהמ"ד
03/ 0367

מסמך זה סלל 30 דפים
עורך מס ל מחור 4 עוחקים

(מא)

(כ.3)
4
9
12-13-14-15

"כחול לבן"

הצגת חכניות
לראש הממשלה

חמ"ל אג"ט/מבצעים

יום ד' ז' באייר תשל"ג
9 במאי 1973

נוכחים-

ראש הממשלה

שר הביטחון

ראש המטה הכללי

ראש אג"מ

ראש אג"נ

רמ"ח מהצעים

מוזכר צבאי לרדה"מ

מוזכר צבאי לשחב"ס

שליש שהב"ס

דל"ש הרמטכ"ל

שליש הרמטכ"ל

קצרנית

גב' ג. מאיר

מר מ. דיין

רב-הלוף ד. אלעזר

אלוף י. טל

אלוף א. זעירא

חח-הלוף ב. פלד

חמ"ל י. שטרק

חמ"ל י. לנצר

חמ"ל י. רביב

סא"ל א. בראון

סא"ל א. שלו

רס"ח ח. אלון

גב' ל. אונגר

הדיון נפתח: 091600

הדיון נגמל: 091800

רב-אלוף אלעזר

אנחנו נציג לך עכשיו את חמורת המלחמה.
הסקירה והחלק לשני חלקים -
(א) ראש אמ"ן יציג ביקורת את האויב ואת דרכי העולח

האפשרות של האויב.

(ב) לאחר מכן יציג את הכניסה המלחמה שלנו
באור, בית וביבשה בכל הנורות. במידה והחייבה שאלות נשיב עליהן.

שר הבטחון

אני רוצה להעיר משהו בעשר ללוח הזמנים, אנחנו היום
לכל היותר יושבים עד 5.30. אם לא נגמור היום נעשה
זאת במעט אחרת. אם זה ייגמר קודם, מה טוב. אם לא, גם טוב ואם נראה שלא נגמור
נעשה זאת מעט שניה.

אלוף זעירא

באופן גנטי והוערכה שלנו ודא שהסבירות למלחמה
היא קטנה, עויין. וכמו שאנחנו טחאמאים איגנו מוצאים
אבל במסגרת ההכנות שנעשו זכנו וראים

טימנים שמגדילים את הסבירות למלחמה.
שלוש אפשרויות למלחמה -

1. המלחמה הגדולה, שרק עליה יש לנו חכיות. יש לנו ידיעות על חכיות למלחמה גדולה.
אנחנו רואים זאת בסבירות הנמוכה ביותר במסגרת הסבירות הנמוכה.
אך יש עוד שהי אפשרויות -
- א. חידוש מלחמת ההתשה.
- ב. משהו שהוא עוד פחות ממלחמת התשה, פשיטות, ירי, מיקושים, מארבים בצורה
די פפורית ולא יומיומית.

אני רוצה לעבור למריטה של הצבא המצרי
הצבא המצרי עומד עם 5 דיוויזיון חי"ר בקו החזית, פלוס

הטיבה מוגברת, פלוס 2 דיוויזיות משורינות בקו הערפי. אבל עויין במרחב החלק יסגן
דיוויזיות 21, 4 וחיבה 15 שאינה שייכת לדיוויזיה 21, כאשר יש גארמיות כגן (מטה).

אני רוצה לעבור למריטה של הצבא המצרי
הצבא המצרי עומד עם 5 דיוויזיון חי"ר בקו החזית, פלוס

הטיבה מוגברת, פלוס 2 דיוויזיות משורינות בקו הערפי. אבל עויין במרחב החלק יסגן
דיוויזיות 21, 4 וחיבה 15 שאינה שייכת לדיוויזיה 21, כאשר יש גארמיות כגן (מטה).

כאן יש 5 דוידות הי"ר, 2 דוידות משורינות, זוהו הקו הקדמי,

הקו השני בניו על 2 דוידות מנוכחות וחסיבת משורית. חקן של דוידות הי"ר כולל

106 טנקים ו-126 קני ארטילריה, כולל 120 מ"מ. חס"כ הוא שזח בכל הדוידות כאן,

זו יותר מעשרה אלפים אצעים, אבל מה שקובע זה טנקים וחוחיים. בדוידות משורינות ישו

233 טנקים, 108 קני ארטילריה. אבל מה שקובע זה 233 טנקים. בחטיבה יש 94.

- בחטיבה מנוכחת שבה יחידות והי"ר וכן מוטעות יש 175 טנקים ו-102 קני ארטילריה.

- סה"כ אמדגורט על טנקים במרחב הזעיל, יש לנו 1268 טנקים ו-1164 קני ארטילריה.

אז גצי מוסין לזה את הארטילריה הטמבלית זה עולו ל-1500, חלקו נמצא כאן... חלק נמצא

במרחב הזעיל. אמדגורט על כל מרחב קוויר יש מה שד 784 טנקים ו-378 קני ארטילריה.

בשו 3 טנקים מקולקלים, אבל זה החקן.

בפיקודים-טון יש 133 טנקים, 144 קני ארטילריה. יש קרוב

לאלפיים טנקים ואלפיים חוחיים, זה סודי הכולל.

גצי עובר למטוסים טה"כ יש בשדות ובמחצבים 670 מטוס

קרוב וקרוב-המצבה. אבל יש בסה"כ 21 טייסות מבצעיות שאפשר לאמר שהן מטוגלות להפעיל

בו זמנית 21 טייסות מבצעיות - 330 מטוסים. זאת אומרו, אם זאנו שוטלים את עצמנו

כמה מטוסים מטוגלים לזמריא עם טייסים כשירים למלחמה זו - 330. יש אור כך עוד אפשרות.

אם טייס מומל וקומץ על אדמת מצרים יש שם מטוס אחר מוכן.

שר הבסתחון

אל חוצו כל כך אנטישמים, בוא נאמר, אם יש קלוקל במטוס

אז יש לחט יותר מטוסים מטייסים.

אלוף ועיראו

בנוסף לזה יש שני טיגים די משמעותיים-

יש להם 10 מטוסי טופולב-16 עם טילי קלט. ו-16 מטוסים

שמטוגלים לחפצין. הם נושאים הרבה פצצות אבל זה זיטיים וסמק אם יגיע למטרה וסמק

אם יצליחו לחזור הביתה. היתר זה מיגט, טוחוי, יש להם 360 מיג 21 ו-טוחוי-17

טויגם בשימוש. יש להם 100 טוחוי 7. 160 מיג-17. מעטים מיג-15, יש להם 16 מטוסי

דטר ו-18 מיראליים.

שר הבסתחון

לחפצין הם יכולים 350-360.

אלוף זעירא

לא כולל הממצאים. אני בספק אם יפעילו את איל-28
אבל את אלה יפעילו. אני יכול לאמר שהם יכולים
לחמרא עם ממצאים ומטוטי קרב 350-360. במחסנים יש להם רזרבה. אם יגיעו
יותר מיראזים וזא יכול להגיע עד 35 ואני בספק רב אם הוא יקבל לייטנינג, אבל יכולים
לקבל 10-20 לייטנינג.

כאשר משמעותי פוז זה רק ענין המיראזים כי הוא ומטוס הכי טוב כגון ברשימו.

כל זה מבחינת מארס, כאשר המספר שבדרך לזכור זה אלמנים טנקים ואלמנים תותחים
ו-350 מטוטי למלחמה.

ראש הממשלה

כלי שיטת אווה לא מכניס?

אלוף זעירא

יש מאות בליט אמטיביים ויש 5 גשרים. צריך לחאמין

שזם מטוגלים לוחצות את הזעלח.

סוריה

היא בנויה על 3 דיויות בק החזית, כאשר כל דיוית

נבנה 220 טנקים ו-180 תותחים. חוץ מהדיויות הירדמית שמוגברת על ידי טנקים,
בעיקר כשמניחם דרום לעבר ירדן. בנוסף לכך יש כוח מיוחד שקוראים לו כוח דימק

אסד, שהוא במיקודו של אחיו של אסד נשיא סוריה והוא יושב במשק, הוא מופקד על
הגנת המשטר, יש לו בין 190-160 טנקים ו-200 תותחים. זה כוח שנועד לתגן על

דמשק נגד ישראל כביכול, למעשה הוא מיועד להגנה דמשק נגד מדינה.

יש עוד 2 דיויות שריון אחת ושלוש, שכל אחת כוללת 240 טנקים ו-144 תותחים.

טו"כ, שוב אני מדבר על הקנים, במרחב החזית יש 790

טנקים ו-606 תותחים. במרחב דמשק יש בין 400-430 טנקים ו-344 תותחים. זה זי

מתקרב למספר המצרי. אבל הצבא הסורי קצת יותר מודרני בהרכבו מאשר השריון המצרי,
כי יש בו אחוז יותר גדול של טנקים חדישים.

חילות האוויר

יש לסוריה 305 מטוסי קרב המצבחה. זה זהה בטוים תולה,

כאשר הם יכולים להפעיל ב-זמנית רק 11 טיימות וזה בערך פיג של 180 מטוסים

170 מינ-21. 35 טוחו-7. 100 מיג-17. כך ששניהם יכולים יחד להפעיל
500 מטוסי קרב המצבחה.

ראש הממשלה:

זה על סהרת מטוסים רוסיים?

אלוף זעירא:

כן. זוהי הסדי"כ.

שר הבטחון:

הכוונה שיש להם 700 מטוסים ברוסיה?

אלוף זעירא:

כן, 200-220-350, זה כולל את הנצקים הארגוניים

בדוויזיה החי"ר. תקן בדוויזיה חי"ר בטוריה הוא

220 מטוסים. בדוויזיה חי"ר מצרית הוא 106.

שר הבטחון:

לג איזה ימים כשעשינו השגן שזם ישאירו בדמשק

מה שהם צוייכים בכל זאת הם יכולים להכניס לוויז

באלף מטוסים.

אלוף זעירא:

אם אני לוקח את דוויזיה 3 יש לי 240+240 = 480 + 440

יש לי יותר מאלף.

רב-אלוף אלעזר:

זה מגיע מחוץ 2056 שיש לטורים, הם מסוגליטלוועיל

1600 מטוסים. אם מוח ישארו 400 בדמשק עדיין יש

אלף תווחיט.

שר הבטחון:

זה 50%. שם אלמייס, כאן אלמייס, טח אלף, שם 350

מטוסים.

אלוף זעירא:

מטוסים זה ממש חצי - 180 מטוסים, אלה יכולים

להפעיל 11 טייסות. 16 מטוס, זה סה"כ 180 מטוס.

זה 1600 מול אלמייס.

רב-אלוף אלעזר:

אלוף זעירא:

פח הזרדנו מה שיש בדמשק, אז פח ישנח השאלה - האם

הבינוני לספור את אלה שמגינים על קהיר?

היחס הוא 2200 מול 1600 להפעלה.

רב-אלוף אלעזר:

אלוף זעירא:

בכוחות היבשה זה 4 או יותר נכון 3 ובח"א זה 102.

יש למצרים בעיה של מעבר התעלה. קשה להם להכניס

את האוויר.

שר הבטחון:

אלוף זעירא

אני רוצה לעבור לחכנית החתקפה הידועה לנו. הסיכוי

שזאת תהיה חכנית החתקפה היא נמוכה ביותר

(א) מבחינת שעת ח-ש"ה הם הגיעו למסקנה

שכדי לחצות את התעלה הם צריכים לעשות זאת בלילה. הם משעבדים את החכנית האוירית

לשיקול הקסדני. אז החכנית היא לחקוף בלילה, דבר שאזור לא יעיל לשום ח"א, על אחת

כמה וכמה לוח"א הערבי. מה עוד שאנחנו מסתכלים ואיננו רואים, לא את המצרים ולא את

הטורים, מהאנשים בוקימות לילה.

החכנית היא 38 דקות של הפגזה ארטילרית עם חושך

ואחר כך 5 הדויזיות חוצות וכוונתן להגיע עד קו המעבירים.

במקביל לכך הם יפעילו 3 גוזרי צנחנים ונחתים ובהליקופטרים

יכבשו את שרם א שייך.

כאשר החכנית הטורית היא לטוחה במוקפה ארטילרית עם

חושך. הם צריכים להגיע ב-8 ק"מ לקו החזית עצמו עם הדויזיות. עם בוקר רויזיה 3 המצויינת

צריכה לחגיע עד משמר הירדן על ידי ניצול החצלחות. זו הכוונה. כאשר גם לוח"א הסודי,

שדוקא עליו הטל לחקוף את שדות החקופה בישראל, לא טובן לוח ולא מחכוון לוח, בכל

אופן לא בלילה. לא ראינו את הצבא הטורי חוקף בלילה/עם 3 דויזיות, אבל יכול להיות

שהם יעשו זאת. החכנית שעליה מדברים היא חכנית לא טובה מבחינת צבאית, בטירוש

לא בצד האוירי. היא נראית לנו בטביות נמוכה מאד.

שר הבטחון

את שעת ח-ש"ה המצרים הם קושרים זאת לליל ירח?

אלוף זעירא

כן. זו נקודה חגיגית, כי אם המצרים רוצים לצלוח את

התעלה באור ירח זה לטובתם. אם הם עושים זאת בלילה

הם עושים זאת ממחד ח"א. אבל הם מקריבים את הסיכוי הנזעט שלהם לחמקיל את ח"א שלהם

ראשונים ביום ולעשות משהו לח"א שלנו. כי בסה"כ מי שמתחיל במלחמה יש לו יתרון עצום

ביחוד בנושא האוירי.

ראש הממשלה

הם חושבים כן להפעיל את ח"א?

אלוף זעירא

כן אבל לא ייצא מזה שום דבר. עם בוקר ח"א שלנו יתן

לחם את המכה ומחאימה. מה עוד שח"א הטורי הוא זה

שצריך לחקוף את שדות החקופה שלנו למי החכנית הטורית-מצרית.

מפ"ע
מנ-341-70

טור ביות
= 7 =

ג-אלוף אל קורט

אלה חכניות ראשונות, זה עוד לא חכניות מדויקות
מח עוד יכולות לזכות וריאזיות כמו למשל לוחלים
תקוף אותנו אחרי הצהרים. דבר שאט עושים החקת לילה אשר לעשות החקת על שדות
זקומח שלנו המה"ם ולעשות צליחת עם ושיבה. זה עוד לא גרף לוחיתם לזה כאל חכניות
מיות.

ורף ועירא

בטיבונר של דבוי, וס אנכי מטובל לו רק על וחכניות כפי
שקיבלנו אלה על עובדות אחרות בשטח, יש חכיה ערגית.
א מחבאת של ג אחר של ב כחור ויא רוללות
החיה אמיראזים, לא רק חכיות אלה גם ביצוע.
זמנות וחכירות, לא רק חכיות אלה גם ידוע.
וחחלא אם יחבול שחייצות שחייצ' ייתן שחייצות מטוסי לנוריים שחייצת גכונות.
כזו חכיות. ויא מחזרת אעל אחר וקו. וישאלו אם וחכיות וזאת חגיע לשלב וסומי
וא חויות באש. אכונר חושבים שוחכירות לכן ויא, גמרכה מוד.
וחכיות במילים קצרות.

רב-אלוף גל עזרי

אני רוצה להתחיל מהקודה שאלו גמר בה.
כלומר, אני מקבל שלמי כל מה שיש לנו כרגע

הסבירות למלחמה היא נמוכה. אני לא מוטיב "מאד".

מאידך, אני רוצה להדגיש את הוצר השני של הסבירות.

אני מסכים שהסבירות נמוכה, אבל הסבירות יוור גבוהה מאשר איזו שהיא פעם מאז 67. כי כל המקורות הטובים שיש לנו שם מדגישים על מלחמה, מתכוננים למלחמה, נערכים למלחמה. יכול להיות שהיעילות הערבית הגרועה לדחיה ועוד דחיה, אבל יש תהליך של הליכה למלחמה.

לכן נציג מזה צריכים לעשות, לפי דעונו, אם אמנם תהיה

מלחמה וטרבע זה אני מדבר על זה שחזיה מלחמה. כל ההכנות חן לקראת מלחמה.

אני מציג לא חכוננים אופרטיביים לשנים הקרובות כי ככל שהזמן עובר עשתיים דברים, מגיע אלינו ציוד, מגיע אליהם ציוד, והכנות בעוד חצי שנה תהיינה שונות מאשר היום.

אני מדבר על סדר גודל של הקיץ הזה.

לפני שאני עובר למעורר אני רוצה לאמר כך

דברא ראשון, הוא שאנחנו צריכים לעשות את כל ההכנות. אנחנו משתדלים לעשותן כך שיענו על שלושה תנאים-

1. שתהיה לנו כוונות מספקת.

אם יגיע לידי החלטת כזאת שנדע זאת בהוראה קצרה. הצלי התראת קצרה זה 48 שעות לפני זה, אני מחמיר בכוונה כדי שנהיה מוכנים גם אם תהיה התראת של 48 שעות להכנס למלחמה כמו שצריך, על רגל ימין, ומוכנים.

2. התנאי השני, אנו עושים כך שההכנות צריכות לענות עליו וזאת התרחקות. שיידעו שאנחנו מוכנים, שירגישו שטרשנו כוח נוסף שיש מטופים בסיני, כלומר, שלא יודח לחם המיתוי שאפשר לחסום אותנו בהתקעה.

לצורך זה אנחנו עושים דגנאות כל מיני, יאוננו פותחים רשתות אלוט, פסים בסיני, יש פריסת מטוסים, שיידעו שאין מה טיכוי של הפתעה כמו ב-5 ליוני על ידנו.

3. התנאי השלישי שאנחנו רוצים שיהיה בהכנות שלנו, זה למרות הכתנות המספקת, למרות התרחקות, אנחנו 48 יאוננו רוצים לנפח את ההכנות כך שישרתו מטרות מדיניות בלי להכנס למלחמה. איננו רוצים וואננו מציעים לגייס מילואים בסדר גודל גדול

טורי ביותר
- 9 -

מט"ע
70-341-22

ועוד דברים שקוללים לדורר מלחמה.

כיצד הגדרנו לעצמנו את המטרות והיה ותפרוץ מלחמה.

אני מסור מלפתח ולאמר שאין לנו עגין במלחמה וכל מה שאנו ששים זה למנוע מלחמה.

אבל, והיה ותפרוץ מלחמה, אנחנו מבדירים לעצמנו את המטרות כדן-

(א) למנוע כל הישג צבאי מהאויב.

(ב) לנצל מפלח צבאית למצרים וסוריה המבוססת על השמדת כוחות והשמדת תשתית צבאית.

השגת מטרה זו, השמדת כוחות והשמדת תשתית צבאית צריכה להקנות לישראל יתרונות

צבאיים משמעותיים. כלומר, משמעותיים ליכולת צבאית למטטר שנים של סוריה ומצרים

בם ביחסי כוחות וגם בקוי הפסקת האש.

כלומר, צבאנו רואים את המלחמה הזאת שתתנהל כדי להנחיל

להם מפלח צבאית, צורך בניווול המלחמה בשמדתם שלהם וכחוצצח מזה צבאנו נמצאים בסיוע

המלחמה הזאת בקוי הפסקת אש וזוהי מ אחרים אציג במשך הזמן.

מה היו הנוחות היסוד שלנו לחכנוגים?

(א) אני יוצא מתוך דאחה שאיננו יכולים לסתוח במלחמה הנובעת יוזמה "אאום אפי זח בלוי"

בשתי חזיתות. יחד עם זאת, אנחנו מכינים את עצמנו לאיזו שהיא אפשרות של מכוח

חלקיות. אם אפשר יודח לעשותן למני המחנה או בו-זמנית עם הפתיחה.

זה יכול להיות מבוסס על שגיאות שלהם.

מה פירוש? שגיאות שלהם? למני וזמניות הגדולה יפתחו

באש ארטילרית, שהם יעשו שלבי הכנה שהם יכריזו על כל חמה למני והפתיחה שלהם עם

מתיחה אש ארטילרית, ואי לא רוצה כרגע לדמיין את כל המצבים האפשריים. אני

מקווה שנמצא כאלה שהם יעשו כאלה או שנעזור להם לעשות כאלה. כי יש חשיבות גדולה

למכות מידיות ומוקדמות.

ואנחנו די בוטחים בעצמנו מבחינת ויכולת לבלום את המכה

הראשונה. אלי חציג חרבה מאד סנקיחד ומטוטים וזרבה מאד צבא, חרבה דויויות.

אני תיכף אראה לך שזה יותר ממה שיש לנו. גם בשוח עמד בשורה ויורה עם לופט זמן

ממ"ע
מג-341-70

עם כל העוצמה הזאת זאת מלחמה שאין ספק בתוצאות שלה.
אבל זאת מלחמה עטף. כל הכרוך במלחמה. לכן יש ושיבות לאפשרות לול מניעה.
לרובמה, בטוטים, אם נדע בדיוק מתי חוקמים ובאיזה כיוון וכמה גלים ביום ואנחנו
ממיימים כדי לפגוש אותם, גם אז אין בטחון שאף אחד לא יעבור.
יכול להיות שבפיל בדרך אל היעד אח רוב המטוטים. את זאת שלא נמיל בדרך ליעד
את רובם נמיל בדרך הביטוח, אבל והמיל יכולים להיות אחדים שיטחננו ויזרקו סצצות והמצצות
יכולה ליפול בחל-אביב או באחד משרות החזקתה שלנו וזה יכול לגרום לנו גם אבידות
וגם חקלות.

כך שלאפשרות של איזה מכה יזדמנה אני לא מעלה באיזה נסיבות, יש השיבות אוטרטיבית
מטדרגו ראשונה, היא יכולה לחסוך אבידות ולחזקל בניהול המלחמה.
אבל זכוננו מבינים את דוככיותו על ההבנות שלא אנחנו מוחחיים במלחמה יזדמנה אלא אנחנו
צריכים לקבל את מניחם.

ההבנות השניות, שאיננו רוצים לעשות הרגילים צבאיים מבריקים
שמאפשרים לאויב לחכנט לאיזה שהן מלכורות ואחר כך ליד להשמיד אתו.
אנחנו בנויים בזוית הטוריה והמצבית על בלימה מוחלטת, מה שבלשון שלנו נקרא - לא
חחלה של כוחות על מנת לחשמיז אותם אחר כך במדרון אלא מראש לא לתת להם לחכנט.
זאת, גם מהסיבה הצבאית שאנחנו חושבים שזה הפתרון הנכון וגם מהסיבה המדינית
שאיננו רוצים שיהיה להם ולו הישב חלקי בהחלחה, שמא זה יעורר את היריזים או את
הטורים אם יהיה הישב חלקי ו... מצרי או שוווצרנה עבדות מה שארנה. לכן זה
בנוי על בלימה מידית.

אנחנו יוצאים מחוץ הגחה שתמלחמה יהיה בו-זמנית בשתי
חזיתות מצרים ומוריה. אני בטוח שזאת תהיה החכנית המקורית שלהם. אינני בטוח האם
זה יהיה גם הביצוע. חייתי בטוח גם ב-67 שהם יתקמו יחד. מוריה או היחה זאת שבכלל
גרה למלחמה ומותר היה להניח שהיא תהיה מטמיק מצפונית ותחוקף יחד, בכל זאת
המצפון פעל באיחור של 24 שעות בטוטים ובכוחות הקרקע אמילו יותר.
כך שיכול להיות שזה לא יהיה בו-זמנית, בשבילנו זה יתקם. אנחנו מסינים את שנינו
לפתיחה בו-זמנית של שתי החזיתות.

אנחנו יוצאים מתוך הנחה שומלחמה ותחיל עם מצרים

ועם סוריה, יחד עם זאת לוקחים בחשבון שירדן יכולה לוודא למלחמה בגתונים טקטיים ואינני רוצה למתח את זה.

וזכוון הראשון והאלמנטרי שלמלך יקרה משום והצגת יחלים

בעצמו להצטרף.

הוא שיהיה בזמן לחם שיש וצלוח מצרית וטורית והלוחצים על

המלך יהיו כאלה שהוא ינסה לעשות דברים חלקיים.

אנחנו יוצאים מתוך הנחה שירדן לא תפעל בשלב ראשון.

לכן צו"ל מרוכז בשתי חזיתות ולא בשלוש. בהזוית והירדנית אנחנו משוארי ט מינימום לבלימה.

מכאן אני עובר לשלושה מצבים-

המלחמה הכז לילה - מנוסטח על גליחה.

או מלחמת ותושח.

או מלחמת שנפתחות בפעולות בודדות.

אני פתיחם הכז ברצינות למלחמה הכוללת, לא משום שיש

לח יותר סיכוי, אבל אם בכלל מותר לחם לחשוב שמשוו עלול להצליח, זו המלחמה

הכוללת. אם מותר לחם לזנויע לאשליה שמשהו יכול ללמח זה אם בו-זמנית יתקמו

מטוסים, 5 דויזיות מסוריה ו-3 ממצרים, מותר לקחם לחשוב שאולי יהיה לחם איזה חישה.

כל פתיחה אחת של מלחמה זאת אומרת להתחיל במלחמת התשה, להתחיל באש ובמלחמה

ארטילרית, לעשות מטיטות עם הליקופטרים בטיני, הם גריכים לחשוב שהם מטוכנים

בפתיחת מלחמה בלי לחשיג איזה מכה משמעותית גרוע צאיאשון ולחשוף את עצמם

לתגובה ישראלית מסיבית מאד. לכן יהיה פחות הגיוני להתחיל בדברים קטנים.

יחד עם זאת, יכול להיות שיפתחו בדברים גדולים,

חשאלה איך אנחנו ננצל זאת. אני סבור שגם אם יפתחו במתקפה צריך חודי יהיה

לא לחכות שזה יגיע למלחמה אלא לקחת זאת כמלחמה ולהגיב עליה במלוא הקוצמת.

מכאן אני עובר לאפשרות הזאת שחם פותחים במלחמה.

קודם כל אני חוזר על המסמרים

סודי ביותר
- 12 -

מפיץ
כוחק מס
מנ-341-70
כתוב

392

לנו יהיו בקיץ זה 357 מטוסי תקימה ויירוט. מול מצרים וסוריה יחד - 990.

יתר מדינות ערב כולל ירדן, לבנון, עירק ולוב - 346.

בטנקים אצחנו נעמוד עם 1950 טנקים, מול 3830 של שניהם.

לירדן לבנון, עירק ולוב יהיו אלמייט טנקים.

בתותחים - לנו יהיו 414 מול 2650 מלום 1100 של האחרים.

איך זה מוחלק למי החזקה? אצל המצרים אצחנו

רואים 5 דיויות שריון.

שר הבטחון

ענין המטוסים לא מטחדר לי. איך חגעת ל-990

רק לבני רגע נחת לחם 350.

אלי אמר מה הם יפעילו.

רב-אלוף אל עזרי

שר הבטחון

אלי אמר שבמדינת יכולה להפעיל 360 וחטורים

חצי ממומספר חזו.

רב-אלוף אל עזרי

אפשר לעשות כל מיני חטוראות. אני לקחתי נחון

של מטוסים, כמה מטוסים יש למצרים ולסוריה.

עלינו על מטורים גחחילת הדיון, בוא נמשיך בזה.

לפני כווצי שעה האניג אלי את מצרים וסוריה, אנחנו

שר הבטחון

שיש למצרים אלמייט טנקים. בענין המטוסים אצלי החברג שהמצרים יכולים להפעיל 350.

יכול להיות שאחא לא רוצה לזכור כמה מטוסים

יש להם. אלה המטוסים שיש להם - 990.

רב-אלוף אל עזרי

אלי אמר שיפעילו 50% מזה.

אנחנו מדברים על חכניות אופרטיביות. אם אלי

שר הבטחון

ממ"ע
מנ-341-70

טודי ביותר
- 13 -

30 (ג) (1)

רב-אלוף אלעזר

אני בכל זאת מעדיף את מטמון המטומים.

אלי חושב שהם יכולים להפעיל 50%. יכול להיות

שהם יכולים להפעיל 60%, יכול להיות שיפעילו זאת במעמיתם, אני אומר כמה מטומים יש להם, גם על הנקים אני לא יודע כמה הם יפעילו. יש 5 דיוניות אינני יודע אזה אחוז שמיש, אני אומר, מטמון המטומים כמי שאלי הציג הוא זה. נכון שאצלנו כשאני אומר 357 זה הכל יחד. אבל זה 50% שיהיה שמיש.

ראש המשלוח

אין להם טייטים להפעיל 990 מטומים.

מזה ניתן להפעיל טרות.

רב-אלוף אלעזר

ח"ל פלז

יש למטמון הזה משמעות אומריטיבית גזת - אם יש וזכי במטמון המטומים, ובמל שיהיה בין מטט למטט יהיה

יותר קטן גם המטומים העורפיים כדכנים לשימוש למטט זבא, דבר שאצלנו הוא אחרת, גם במטט הראשון אצונו מוציאים 350 וישרנו או יוקלקלו 10% לנו זין עוד 10% שנוכל לחכנים למטט הבא.

רב-אלוף אלעזר

זו מצבת המטומים אבל מזה במכה הראשונה הם לא יכולים להפעיל יותר מ-60% 50%.

אשר למנקיטו

זהו גם יחס המנקים. אינני יודע מה מידת השמישות

שלם, ודאי יותר נמוכה מאשר אצלנו, ודאי שאחוז מטומים נמצא במחמנים או בטיפולים. אינני יודע איך הם יתכוננו למלחמה, אצונו דאגנו ב-67' שלא יהיו טנקים בסדנאות ובעבודת לילה ניטנו להוציא את כולט מוכנים למעלה. אינני יודע אם יצליחו לוגיק לרמה כזאת של כוננות.

זה כמי שאמרוני היחס בתוחחים (מזה).

אשר לחלוקה למי חזיתות

אני נותן אצלנו שלושה מצבים

א) מה שיש אצלנו חיום בוחרתא על 24 שעות, אנתנו נמצא במצב זה בטיני פשוט לנו
אגדה אחת משורינת שזה 358 טנקים ו-56 תוחחים.

ממ"ע
מנ-341-70

טורי גיור
- 14 -

אם יהיה זמן לגיוס מילואים - ויש לנו חכמים כזאת - נצטוו בגויים ויום על 3 חכמות -

1. סדיר, כפי שזו עכשיו.

2. עם גיוס מילואים חלקי בין 20-30 אלף אנשי מילואים.

3. מגב שמקיסים או עם ישראל.

בחזית הזאת לא יהיה חובל, חוץ מאשר קצת בחזיתים. פה נצטוו פרמשים שלא צריך
לגיוס מילואים, זה נחמק לגלימת, זה פלוס הי"א לבלום.

כאשר המד"ק המירבי שלנו אם מדיסים את כל המילואים

שלנו אנחנו נעמוד עם 3 אוגדות השוריינות מול 5 שלהם. לנו אין אוגדות הי"א.

חטיבות שרון - שלה במטרת הדוידות חלח - לנו יוניד קוד 2, לחט שר 3. בחטיבות

הי"א נגנונו בנחל הפנן 3 רול 3.

סו"ב בטנקים נודו מאלף טנקים מול אלמדים שלט בשלח חבל גודות.

בנוחחים נהיה עם 176 מול 1772 נווחחים.

אם פלימותו בודוה לגמרי בחוחחים בי הינו מייחסיים / צדחה השיגרה לגרטילריו כמי

שום מייחסיים. דבר שבי, אנחנו הגרטילריו כולו נידח ואעלם היא ברובו ארטילריו

נגררת. כך שזו לא כל כך חסור כמי שזו ברחה.

אני זה מייק קוד זה ענין מרש"ל. הצונו במצבים את ש

דודו אחר בועסקוקה פלוס 10 טנקים. אם יהיה גיוס מילואים מה יהיה צורך לגייס

220 אנשי מילואים, אז נדסיף עוד כמה טנקים, אז יהיה דודו אוד שג 22 טנקים וכשזו

יהיו טו"ב מירבי חחיה חטיבה אחת עם 42 טנקים ו-10 נווחחים לחבבה שרם א שיין,

זה טביר.

לגבי הודיות

במרבית מול 2 הוויזיות המשוריינות יהיו לנו 2 אוגדות

במג המירבי מול 3 אוגדות הי"א. לנו אין כוחות הי"א.

חטיבות שרון - לחט יש 4 לנו יש 2 נוסם לטובות

82

אחת בשלבים מוקדמים.

בטנקים מביעים ל-734 טנ ק"ט מול 1600 של הסורים. זה לא 1600 בחזית כי בחזית

יש 1100 מתוך ה-1600. לכן יחסי הכוחות האלה של 734 מול האלף הם בעינינו

יחסי כוחות סבירים וטובי ט.

בנוחותים גם אצלם הובדל גדול. להם מול 880 שלהם יש 160 שלנו. עם מילואים נביע

ל-60.

אשר לירדן.

אנחנו לא מקצים כוחות גדולים, ונתנו מחזיקים

כאן בסה"כ גדוד טנקים אחד, זה 50 טנקים בודדים הוצאת.

חטיבות הי"ר - כעת יש גדוד אחד. גם אם גייס מילואים תוסיף חטיבות אחת.

בסד"כ מירבי יהיו 3 חטיבות הי"ר. טנקים בסה"כ מזה יהיו 46 ו-48 תותחים.

זה תוסיף מלוחמת אנחנו מחכוניס לוחזיק את

החזית הירדנית עם 3 חטיבות הי"ר, שוק חטיבות מרוב, 46 טנקים ו-48 תותחים. זה טוב

בשביל שלא יהיו המרדנות. אם יהיו נטיבות את זה אנחנו יכולים לבלוט בעזרת חיל האוויר,

אבל אם יצא תהיה מלחמת צריך לגמור או במצרים או בסוריה ולמנות חלק ולשלוח

אותם לירדן. זה מבחינת יחסי הכוחות.

מזו חזו החמוצים שישנם לגבי מצרים?

אני קודם כל אציג את התכניות היבשתיות

ואחר כך אעבור לה"א וח"י. אני רוצה להקדים ולאשר שבכל מקרה אנחנו רואים את ח"א

כגורם ראשון גם בהגנה וגם בהתקפה. או במילים אחרות, אם נכנסים למלחמה זה חומץ

שח"א צריך לשלם את ג' הדיפלומה ואת העובדה שמושקעים בו האמצעים הגדולים.

זה למעלה מ-50% מתקציב הגטוון. הם במצב הזה משלמים.

כלומר, העובדה שיחסי הכוחות היבשתיים הם כפי שהראיתי וחשבהש שנתנו

מעידים לא לגייס מילואים מוקדמים, נובעת מזה שאנחנו מאמינים ביכולת של ח"א לעצור

בלימה אם תהיה מיתקפה באות משתי החזיתות.

שנית, אנחנו רואים את ח"א מקדים בהתקפה

על כל חכנית יבשתית.

מס"ע
מנ-341-70

טודי ביוטר
- 16 -

(מסוף) כוון אנונו מציגים בשלושה צבעים שלוש חכניות שונות.
בצבע השחור זאת חכניה של כיבוש החלק הצפוני של העלה סואץ, עם כיבוש פורט
האמיק ומורט סעיד. זאת פעלה כנגבלת יחסית. אנונו יכולים לעשות זאת עם פח
קטן יחסית, טחוח מאוגדו. את זה אפשר לעשות בצבעת האוגדה המשורית שיש בסיני
שבולמח נגד הבקעה שלהם, וכוגשת את האיק שלום. זאת חכניה אחת.
חכניות שניו בקראת "החול מידבר" - לפיה אריך בשתי אוגדות
משוריות שלנו לצלות, אחת כאן... אחת כאן... ובקבוצתהן נכנס גם האוגדה השלישית
ונגיע בסופו של דבר לשלוש אוגדות בודד שני כאשר תחת הנקפות ככאן לאורך החלפה.
השלישית הצטרף באזור משני הצדדים, אלוהו שנילך יותר קל, וזה קרב להשמדה מירבית
של הצבא המצרי.
החכיות השלישית היא חכיות שודרה על נחיתה. ישו לנו כמה
סמינות, נחוח, בשרך א שייך שבאמצעות אמצע להחיות נקדים. אנונו בונים
לזו כוח מיוחד שיהיו בו כ-200 נקדים, 2 חטיבות משוריות. את גבויה ארנס בנחוד משוני
המקומות האלה אז הם יכולים להוקדם מהמקום הזה בצורה רזה אלוהו נגוד מול החקמות אלו.
החבול בין קוים מלאים (על המטה) לקוים מקווקוים הוא בין אשורות לחכיות, כלומר
ניצול הצלחה. מה יש קו של 150 ק"מ, הוא מהיא החבול ל... ויזמית לקהיר,
וח מואים על קודר. אם נחמקן וזה ממקדם מה זה מחייב את הצבא המצרי לשינוי
היערכות, היות ואין לו הצבא על קהיר. הוא מוכרח להוציא זריחה משורית או יותר
מכאן לתנה, כלומר, אנונו מוציאים אותו משיווי משקל. בחזית.
חדר האווירן זה אורך החוף שזה אגמס שלהם וחלקי צבא שיש כוון.
זה כוח שנחח הנו שמוטו לטי כיוונים ומחסל את החוף.
האגתי רק את הרעיונות היבשודים. לא אמרתי מה אריך לעשותם חיל האוויר לפני זה כדי
שזה יהיה אפשרי.

איך אני רואה את הקרב? אני לא רואה אותו בקרב הבקעה
בראש לראש שבחם צריך ללכת עם 3 ויזיווח צעד אחד צעד ולעטוק בהשמדת מעויכים.
אני רואה כאן בעיקר את החמקיד הראשוני של ח"א בויטול טילים, בחריש עמוק
על הגבא כדי שנמצא כאן צבא לא מתורגן, ללא הגנה אווירית וללא מטוסים משלו ושלא
יוכל לגנוע בשירותו או לכוווחת שלנו יש קרב, לא קרב רדיטה אבל קרב הבקעה.

ראש וצומח שלי מתי ייכנס ח"א שלנו למעולה? אוח אומר שלמני זה והיה מעלה
של ח"א שלנו, מתי זה יקרה?

רב-אלוף אלעזר אנטח לעשות מדל, אם נניח שאלו צדק והוא אומר שהם רוצים
לצלחו צליחת לילה. אז אם אהנו יודעים את זה בעוד מועד, וצי
רק רוצה להצב את התכנית והחוקים אז ינחה לי יותר קל.

חיל אריות

מה שרואים כאן, יש מה ליצול אחד עמו חמקי טילים וגם כאן.

אלה שני מרכזי הטילים לאורך החלל במדור גדל של 41 טוללות טילים, זה שלישי מטה"כ
הטילים שיש במצרים שהם מודלים לאורך החלל. זה בעיה ראשונה.
יש מה עוד ריכוז קטן של טילים ליד מדרט סעיד שזה 5 טוללות טילים.

דבר שני, יש במצרים שדות העומה - 8 שדות חשמה. בום טרובזים רוב
המיסות של מיג 21, בעצם 15 מתוך 17 מיסות מיג 21.
יש להם עוד שדות האלה ישנה ויחידה של ח"א, מיג-17 וחמפציטים.
אחד השדות האלה כולל גם את המיראז'ים, זה בטנטח.

ח"א מתחיל באחדות מכלי הדברים, חלני איך זה מתדר עם הצליחה.

אנחנו צריכים התראה של 48 שעות כדי להשמיר את הטילים. אם זה ישנו, כלומר,
אם היתה התראה של 48 שעות והחוקים בערב, אנחנו בנוקר יכולים ללכת על הטילים
אז אם במשך היום הם פתחו באיזה שהוא, את החליטו לטוחה יום יומיים קודם באש
ארטיליריה יתכן שאפשר לפני הצליחה להשמיר את הטילים שלהם. על כל פנים,
אני יכול להגיד אחד משני הדברים באפשרויות של פתיחה המלחמה-

1. לחקוף את הטילים האלה שזה לוקח יום עבודה לח"א.

2. ביום הראשון ללכת על שדות העומה: לפח יש אפשרות אז ללכת על 8 שדות ולחטל

אותם לגמרי, ללכת עם שצמח גדולח עליהם, או ללכת על עוצמה יוחר קמח שמטרלח, או אפשר ללכת על 22 שדות, זהו תלוי באיזה מצב אנחנו פוחחים במלחמה.

הורה אומר, יש מה שלוש משימות-

ביום הראשון לעבוד על הטילים.

יום אחד לעבוד על שדות התעופה.

אחר כך יש גיקוי וטיוע לכווחת וצבחה, חשמה סוללות

ארטילריה וכדומה.

אני רואה בכל מקרה, או אם היה זה זמנות לפני וצליחה לעלות או על טילים או על ח"א או בטקביל עם הצליחה ללכת על טילים, או על שדות ואחר כך על טילים, זה קודם למה שהראיתי שם.

לפני שעשים את הדברים ההם נעשו מה שלוש דברים-

- הוטלו הטילים על ידי ח"א.

- שדות ותעופה גם כן.

- ח"א עובד חופשי נגד כוחות היבשה.

יכול להיות שזה יהיה מקביל. יכול להיות שזה יקו יום או יומיים לבלום אותם, את

אלה שצליחו לעבור ולהלום על התעלה. יכול להיות שחקרב על התעלה יימשך יום-יומיים, עד שח"א יעבוד. בכל מקרה נעבוד אחרי שח"א עשה זאת.

צני רוצה לחקרים ולהראות את מפת התהרגה והתבנה וה-

שלנו, מה שאנו רואה בכחול זאת חטירה שאנו סוגרים. היום יש כמה פרצות, אין סגירה מוחלטת. צבחנו היום כבר סוגרים את הפירצה הזאת... יש כוונות מוגברות, זה סגור כאן...

הווח אומר שכאן יש פירצה בשני מקומות. השחור הזה זה גיוס מילואים שנותן

סגירה הקפית בגובה נמוך. זה מוזיב גיוס מילואים ואז מגיעים לסגירה מוחלטת.

העיגולים האדומים אלה סוללות חוק שכוללים את 12

הסוללות שאחנו מניחים עם המילואים, אז אנחנו מסוגלים לתת את התבנה הזאת בחוק

שאיננה מלאה על כל הארץ כי אצלנו ההגנה האוירית בנויה על מטוסים. התבנה הזאת

בנויה על מרכזי אוכלוסיות, על קו החזית, כדי שהמטוסים יהיו חופשיים לטוט ולחירם

מטוסי אויב שנסו לתקוף מטרות שלנו.

אני אמשיך את חכנית ח"א אחר כך. כעת אציג את הקרב היבשותי בטוריותו-
בחור פרינציפא אני רוצה להראות כאן איך אנחנו רוצים את
אפשרות המלחמה- באן יש טווח טילים (מטח) לטורים יש 25 טוללות נ"מ.
שזן בשני ריכוזים; אחת מצד זה ואחת מצד זה של דמשק. יכולים לירות גם טוללות
באיזור הצפון ליד חומט.

דבר שני, אלוז שלוח התעונה. כאן בטומניט 6 שדות תעונה
שאנו חושבים שצריך לתקוף 5 מהם. לושמיז את החמישה זה מירב ח"א הטורי.
אנחנו לא מדברים על השישי למרות שיש בו שתי נייסות. כי הוא קרוב מדי לטילים.
בדיוק לטי אותו פרינציפא שתיאורתי את מצרימס-

- משימח אחת, ח"א הטורי ושדות התעונה.
- משימח שניה, זה השמדת טוללות הטילים.

מה קודם למה, זה תלוי באופן החיזת המלחמה, כי הדבר הראשון זה להשמיד את ח"א הטורי.
דבר שני, ללכת על מרחב הטילים הזה לפני דמשק ולחטל אותו.
המרחב השלישי הזה, תלוי אם הוא יפריע או לא. הוא לא משפיע על שדות התעונה או
על מה שמרחש בחזית ולכן הוא יכול להיות בשלב יותר מאוחר. אם אנן עושים את
שני הדברים האלה. הקיפת שדות התעונה והשמדת מרחב הטילים הזה אז גם כאן נגיע
המשימה השלישית, כלומר, חיל אוויר מתחיל לעבוד, על הצבא, הוא עוסק בחסצות.
בתקיפת שיירות וכיוצא. זה צריך להיות מקביל עם התעולה היבשוית שלנו.

עכשיו אני רוצה להראות את התעולה היבשוית שלנו בחזית הטוריותו

(מטח) יש מה 3 1/2 חכניות מצפון לדרום האדום הוא פה גבול

טוריה לבנון, פה החרטוק.

החזית הזאת מוחזקת על יזי 3 וריזיות. הלכנס לסוריה כאן בין גבול ירדן ללבנון

בכל מקרה זאת הבקעה.

אנחנו מתייגבים כאן קרוב לדמשק ואנחנו מהווים איום על דמשק.

סוד ביוח
- 20 -

טמ"ע
מנ-341-70

כך שזו מהלך שעוזר לנו במלחמה בחזית. אבל הוא

לא הנאי ואם-המשב אי אפשר לעשותו יש חכניות אחרות.

ומלחמה וזיקרית שאני רוצה אותה היא כאן, השתור.

לא החיחמתי לקהיר בחזית המצויה אבל איננו הולכי ה לקהיר הלא בשאר במרחב

הצבא המצריק לאורך החלח.

החכמית והצטו מוכיח על התקעה חזיתית של נאזית הסורית.

מבקיעים כאן וכאן (כמה) על ידי 2 אנציות הסוריות שלנו. שחיהן הולכות לכרוב

חמרון שבו אנחנו חושבים שיהיה הקרב עם ברית הצבא הסורי. גם כאן ח"א יעבוד על

חמרחב הזה לפני שיעבוד הצבא שלנו.

אנחנו רוצים להמנח לקרב ודיחח לעבר דמשק. אפשר

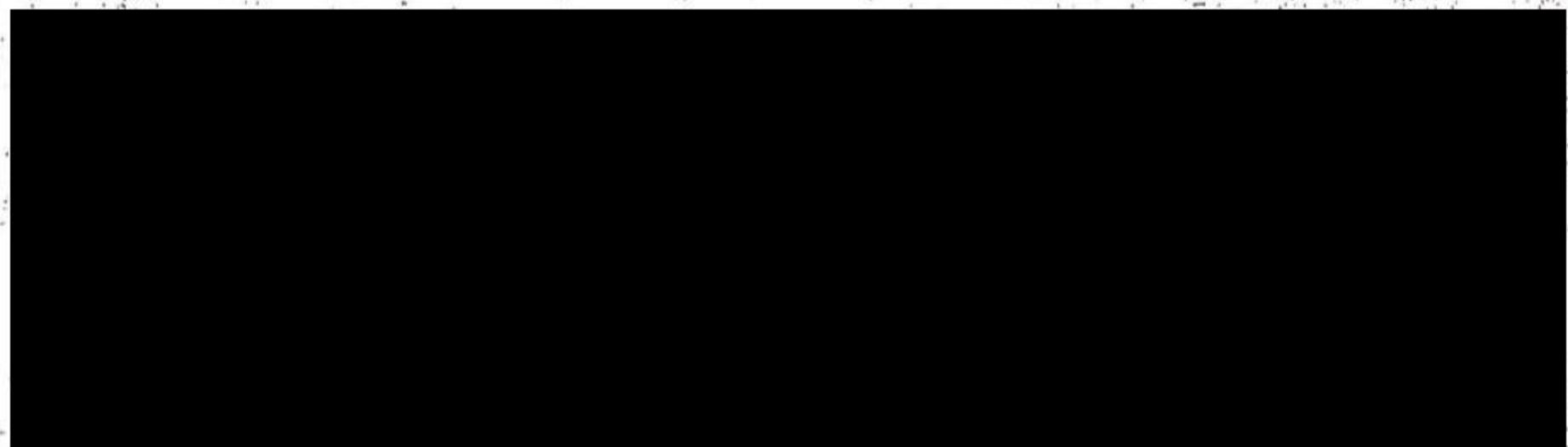
לחשמיר את חלקו של הצבא הסורי לפני דמשק. אנחנו מוכנים לניצול החלוחו עזי מעבר

לדמשק. את חקו המקורקו הזה אפשר לעשות, אפשר לא לעשות, זה תלוי במצב המדיני

זה תלוי בחלוחו, זה תלוי במספר האגידות, האם רוצים להתקרב לדמשק או לא.

אם אנחנו חושבים שזה מסבך אותנו בזיום של ברית"מ לא נעשה. אבל אם זה מקרב

את המסקת המלחמה נעשה זאת.

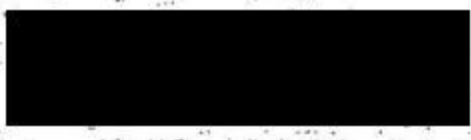

כאן יש עוד הוציות קטנות שמצטרפות למטרות האחרונות, שאם היחיד מלחמה היינו צריכים להחליט בהיחוד קו המסקנה אוש אפוא רוצים להשאיר. לצורך זה אפוא מוצעים על החלטה מסוימת. זאת איננה חכמה במני עצמות. חכמה במני עצמות זאת השוואה והחלטה, או האחד והאחר אם לא עשינו את השחור. - בכל מקרה, טו משוואה 2 אגרות מסודרות מלצט שתי הטיבות שריון.

לא אדבר על ידיון כי זה גם פחות חשוב, זה לא הוויית הראשונית שלנו. כי החלטה שלנו מוצעים או בחזית הסורית או בחזית הסורית

ואי רוצה להציג גם את הגיורח חימית, אלה יהטי הכוחות וימינם. לנו יש צוללת אחת מול סור"כ 10 צוללות של סוריה ומצרים. לנו אין משפחות, להם יש 4. לנו אין פריגטות להם יש 2, אחת במצרים ואחת בלוב. לנו יש 12 סטילים - להם יש 24. אבל צריך להתיחס ל-8 ו-13, 8 של סוריה ו-13 של מצרים. ה-3 של לוב לא השוגות. סטילים יש להם 37, לנו אין גים התיכון. מקשות אין לנו - להם 17. נגד צוללות - להם 14 לנו אין. סירות משמר רגילות - לנו 6 להם 22. נחתות קטנות - לנו 3 להם 11.

כלומר, לחם כוח ימי גדול ולנו כוח ימי קטן מאד.

איננו מתכוונים לעשות קרבות ימיים ביטחוניים, גם לא ביטחוניים, אנחנו מתכוונים רק למנוע שיגשו לחופים שלנו. את הדבר הזה אנחנו רוצים לעשות בשלב הגנתי על ידי סטילים מרוטים כאן... כדי למנוע אפשרות של נחיתת אוכלנו וכדי למנוע אפשרות של העמדת אניות מול החופים שלנו ולהטביען.

אם נעבור למלחמה, יש שלוש חבניות החקמיות עם הסטילים שלנו-

1. חקמית

2. חקמית

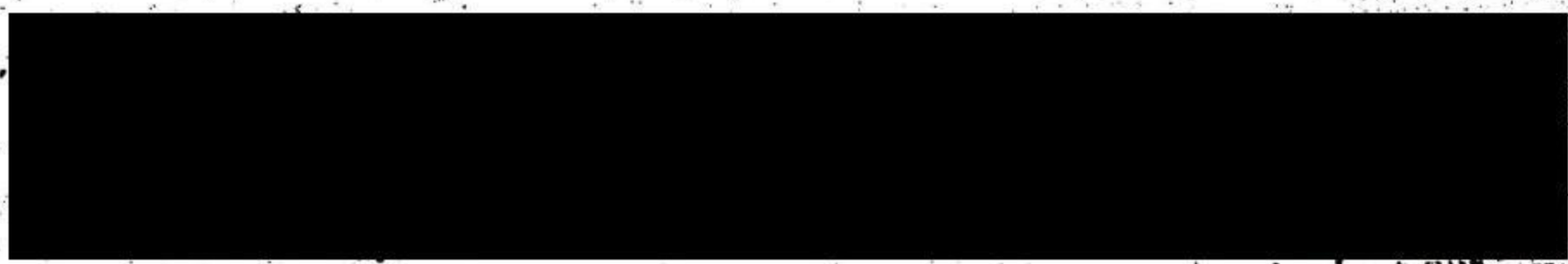
3. חקמית 3 גמלים בטוריה.

אז יש אפשרות של מעולה. וההגנה על הסטילים ומה ח"א בשיווף מעולה עם הסירות כדי למנוע באניות. באיזור זה לחיל הים יש רק סירות משמר כדי להתריע ויש לו נחמות שהזכרתי קודם. בחבנית המצרית, כלומר חיל הים מסייע לכוחות היבשה בנחמות כוונות על החוף. אני רוצה להציג חיל אוויר עם אפשרויות מעולה למטרות רחוקות.

חיל אוויר

מה הן אפשרויות הפעולה

נגד עירק יש לנו אפשרויות-

זאת יכולה להיות מכת חגמול או הרחקה. אפשרות כזאת קיימת.

עונש מצרים.

חיל אזויר מכין עוד [redacted] אפשרויות פעולה נגד מצרים

למטרות עמוקות-

לטיכרות-

אני רוצה להצביע על מקומות שבחס, כחוצות
ממלחמת כוזא, אפשר לשנות את קרי המסקת האט. אני לא מצויר קו מדויק, זה יהיה
יותר מדי משוער לחגיד היום איך הוא יהיה.
גם אמנים יחזיקו וקרים וזהו שהחוקים יהיו קרוב יותר לזאת. מה שהיה והממשל של
התעלה ועוטקיס בהשמות והטעם הנמוך לזווית הזווית, ורע אנו יגיעים לזוהמט על אזור
מורס סעיד, על התעלה סאן, מה קל לזוהמט על התעלה בגלל זרמה ביטוח ולווחת סאן
על שפה הזרי, טאמך באמת לאיך קווחית מאציות וזהו לאבא. זה קודם אטלס

טורי ביוטר

- 23 -

כס"ע
מג-341-70

אלה שלושת האלמנטים של החוקת הצד השני, כאן באיזור הזה איזה שהוא רוחב על המסרץ, כאשר מה הגמט של מורגן...
אני לא בחכרה קושר את עומץ וחודירה שלנו עם הקו הסומי. אם עשינו את הכל אנחנו עלולים לזרות מעבר לקוים האלה. אינני יודע אימזא נרצה להשאר, אבל מבהינחצ צבאית סביר יהיה להחזיק את החחוקה הזאת של הקו המסומן כאן.
אשר לסוריה

זה מפתח וצימונה... כאן ישנם אורח האלמנטים שאמרת
[Redacted]

כאשר במרכז הגיזרה לא קבענו האם לחקן ובאיזור מידה.
אגב, בגיזרה חמרכזית אין חשיבות להיקון והגבול, אם יש מקום חשוב זה
[Redacted]

לא אדבר על ירון כי גם לא הארתי את הקרבות.
זה במסגרת הזמן, אלה המסובות המקסימליות שיש לנו. אני וחולתי מהמקסימום, האגתי מה צו"ל הזיך כחכניות מירגיות שאפשר לחשיב אותן במצב חסום גיזרה אם היה השיב את כל המשימות - כמו זבונגו מסוגלים לעשות. כמוכן שבכל גיזרה וגיזרה אפשר לעשות פחות מזה, חלק חלוי בגמיבות ובמזיק ומלחמה על כווי מבצעים קטנים לצורך הפסקת ומלחמה.
לא התיחסתי אם לפתח זאת למעולה צודדת או כלחמו חתשח, הצגתי את המירבי, יוחל מוח אי אפשר, רק פחות מזה.

ראש הממשלה
מח זארך המלחמה הזאת?
רב-אלוף אלעזר
מרגע החקודו עד שמחזילים לוגיע את כל הדבר זה סדר גודל של 5 עד 7 ימים. מ-5 עד 7 ימים אלה אפשר לחוריד כמוכן אם וחתח חחראח. אם גייסנו את כל הכוחות יגיע

מפ"ע
מנ-341-70

טורי ביוגר
- 24 -

מרגע שנערכנו אם ודלקים בו-זמנית בשתי גזרות למלחמה, זה סדר גודל של 4-5 ימים חלום-מינוס.

זאת אומרת, או 10 ימים מרגע החריצה, או אם לא הייתה חריצה 10-12 ימים. אם נדחה החריצה 5-7 ימים מחמת מזל.

שר הבטחון

אני רוצה להביע איזה דבר לסדר, אם עוד יש לך

כוח 10 דקות אני רוצה להביע רעיונות נוספים

אחרים שתחיה להם חוצאה של מושגת מסוימת.

ראש הממשלה

ין ה באושבון שלא יחזו לנו ליחידה ממלחמה שנמשכת

10 ימים, השאלה איך מגיעים לאיזה מקום בזמן

חקרו ביותר ושנעמוד שם יחד?

ממ"ע
מג-341-70

טודי ביותר
- 25 -

שר הבטחון

למעשה אני רוצה לגעת ב-4 נקודות:

1. בשאלת הסצנריו, איך מתגלגל מזה.

מה שיכול לקרות הוא אם הם מתחילים בנסיון כליות והועלה למנות ערב. באופן יסודי
מי שיטפל בהם זה לא יהיה ח"א, ובמלחמה למנוע את החלישה עיקר המעמסה יכול להיות
על השריון או כוחות של מיקוד דרום. ח"א יעשה מה שיעשה וינסה להמציץ את ח"א ויגבו
עלינו. שלב ראשון יעסוק בזה השריון כשיש שריון לצלוח את התעלה באותו יום ולמחרת.
למחרת ח"א יטפל בענין הטילים יום-יומיים. לא להשמיד את הכוחות ואחרי זה אם אם
מוכרחים ואם הענין הולך למי הרצוי לנו צריך לעבור גם התעלה עם כוחות יבשה שלנו.
מדוע? כי אחרי השמדת הטילים זה מאמץ עצום לעלות עם מטוסים שלנו על כל הטילים
האלח, מה שחאמריקאים לא הצליחו לעשות בוייטנאם. אם הצליח לעשות זאת לפני
שמבזבזים טילים אזורים נידים ולהיות מחזק השני של התעלה כדי שאם אחר כך יביאו סט שני
של טילים לאפשר לפנקים לנטוע לשם.

הבעיה של הצניח התעלה היא לא רק בעיה מצויה אלא גם שלנו.

היום איננו יכולים לטפל בטילים ואלה באוויר, אם אנו חושבים על ציודנו במזרח התיכון
ואם כבר התחילה המלחמה עלינו על זה, על כל הטילים, איבודנו מטוסים וכדומה, אחרי
זה כשהשמיים נקיים פטילים יכולים לעבור עם השריון וזה גם יבוא לקדם טילים נוכל לטפל
בהם גם עם שריון.

הטילים לא אמקטוביים נגד שריון. יכול להיות שהם לא יעבור כך, זה פחות מרובלמטי.
הקלטי, האידיאלי בשבילנו זה כך. לא חשוב אם חזיה וזורה קודם.

גיתן מכה קודם, מטוסים לעבור במשך הלילה, המשימה של ח"א למחרת לטפל בטילים.
מי שיטפל במולש זה אריק עם המנקים. ח"א להחזרת מועסק בחשמוח טילים ומטוסים.

עבר יום - עבר יומיים, הצליח, כוחות היבשה צריכים לעבור.

אחר כך יש התסקת מלחמה. אם הם רוצים לחדש אותה איננו במצב לא גוט עם הטילים,
אנחנו יכולים למצוא עצמנו במצב לא גוט.

המחרון שלנו הוא שידור כוחות שריון מוצד השני של התעלה.

ממ"ע
מנ-341-70

טורי ביותר
- 26 -

זו נקודת אחת שלא קשורה בחזית הסורית.

ראש הממשלה

ההגות שחם יכולים לעבור.

שר הבטחון

ינטו לעבור - חסניקים יעלו עליהם. אבל ח"א, אם ותחילת

הפליטה הערב, ח"א מוזר צריך לטפל בטילים, זו

חמשימה העיקרית שלו. חוץ ממוגנת השמיים. אבל הוא מחר חולך לטילימט ישן טוב בלילה

למחרת יחפץ עם הטילים. גמר. הצליח לזשמיד טילים ומסוטים בשדות התעופה שלחם.

גם אם יחיה קושי מדיני רב לעבור זה התעלה אם איננו עושים זאת ונחנו יכולים

למצוא עצמנו במצב שאחרי השחרור את המשמח הם מביאים מבריה"מ מערכות חדשות

אס.א. 6 ונייד ובל הבניה מתחילה כחוש, אם נתחבר במצבים עם שריון בצד השני

יש עוד כלי אחד לטפל בטילים. זהו השיון - לא רק ח"א.

נקודת שניה היא לא מותר ולא יותר מאשר שאלת השלום.

זו שאלה מענינה כשלעצמה, אך נגיע לשלום עם היריב?

רב-אלוף אלעזר

גם בלי קשר עם לחימה מבריה"מ בתעלה יש קשר לחים

40 מלבד זה יש להם עוד 80. אם לא באנו עם טנקים

בעבור שבוע אפשר עוד מעט לבנות זאת.

שר הבטחון

אנוכח יכולים לצאת ההגות שנתחיה בעיה להעביר את

המסוטים, יכול לחיות שג ונליות מעט אמת אבל הפך

אם פעמיים שלוש, יכול לזרוח שגם נטווד מסוטים. פשו מחפסקים עם 3 שבועים 5 שבועים.

פח זה שינוי בטיסי, אם יש טנקים ביד והגבי של התעלה למלחמה עם חסילים.

שאלת השלום היא שאלה רצינית. יכולים לאמר אם

ניקח את דמשק נביא את השלום. אך לא להביא את השלום יש לנו נסיון יציב.

אצל ערבי אחת גומר את חמלחמח וכלום. גמור ואתה. מוכח לטיבוב הבא.

שגי המקורות קחיר ודמשק, קודר היא יורר פרובלמטיח

גם מבחינה צבאית. דמשק לא אבל מרויגה צבאית זה אפשרית.

הבעיה היא עקרונית, זה יקרב אותנו לשלום וא לא? זו השאלה שאני נציג.

ממ"ע
70-341-33

סודי ביותר
- 27 -

עם הערבים, או למצב יותר נוח שכביש לעל וט אחר המלחמה הזאת.

על ענין השפדת כוחות חזרים זה כולו ברכה. ענין

לקיחת בירח זה שאלת הקיום קשורה בו, זו שאלה שגיו. אם תוויינה מושבות כאלה,

עם האמריקאים בלי האמריקאים, איך מגיעים לזכר כוח בטופו של דבר זה מן

"ישו דאון" לא כוח כמעט כמו העמים בעולם, והאמריקאים כמעט חלבו להצוי, אחרת

לא גמרו.

שאלה של ישיח היא שאלת הקיום, היא קשורה גם בשאלת

חילום. יכול להיות שלשום לא בגיע אבל קיים שיחיה קל לחזיק אותו, שחערבים

יכולו להיות איתם ויחיה מצב של אי הידוש והמלחמה לתקופה ארוכה גם כתיבתה מזה

שחושמד הכוח הערבי וגם מהחינה הקיום.

בכל הקיום והחלום יש קו אחד שמחייבת הקו לו היה מקום

לשקול את הדבר הזה את המאץ - מרובד. שם לא יהיה טמין שזה המלחמה.

בזימת הגולן לא הלכו יותר עמוק, עכשיו בשביל להיות עם חכמים שיחיה מצב של שלום

שחם יכולו להיות איתנו ונחמנו ורבים לחזק על המפוק, 5 ק"מ יותר או פחות. חולי על

וחרמון היינו לוקחים ער מיטבה. גבול עם ירדן אם לוקחים את ירושלים, זה רוצים

לגמור גמר צבאי - זין קו אחר.

לכן יכולים להיות שלוש הקרים והחלום 25 ק"מ, וזה

בתוחחים יכולים להגיע לקרית שמונה, לטבריה, אבל יצדעת מינילום, אינני חושב שיכולות

לזרז וריאציות נוטעות ברמת הגולן. לא בקו הירדני ולא בשום.

יכול להיות שמה לו חיינו אופדים שיכולים לוחמק במיחלום. חזי הם פתחו את החדש

חמביעו שם את חוקיות, יכול לזרז שחיינו או מרים שאם נבנו רוצים המפדים יכולים

לחיות בקיום ולכן היא לא עושה שלא גלך לשלום הקיום. יכול לזרז שחם שר מחייבת

הקו הזה לחזיק קו טוב גם במיחלה ובזרז השיבות.

אני רוצה בחזר דבם לאמר מה יכול להיות חמחוק.

יש מה שאלה אחת של חכמה לחייו אוחם על חזרביים לעשות שלום ולקבל אלטרנטיבה

אם מחילים ממצרים, זה חצד הקריטי, יש קו אחד

שצריכים לגמור אותו זה עד וכולל פורט סעיד. לגמור את התעלה עד הסוף.

גברת קו זה לא ישנח למצרים, עכשיו שחרוטים טווח מעורבים, זה איננו פרובלמטי

מבחינת קו זה איננו יושבים בקו הזה אפשר לשוב גם עד הסוף.

הנקודה השניה היא שאלת הטילים. יש לנו בעיה עם

הטילים, זו בעיה, אין לנו תשובה טובה ומשומה כי הקומה אחרי הפסקת האש זה יהיה

טאד פרובלמטי איך לזגוע ולהגן. אבל אני לא בטוח שהמלחמה הזאת לא תחוויל בזה

שהם יפוצצו לנו את המעוזים. יש להם אפשרות לזרוק טונג' כזה של חומר נפץ

חלק ממעוזים יכולים להתפוצץ מזה.

השאלה איך לשמור על הקוים, הבעיה היא שזו בעורת

ח"א. הטילים זו בעיה. לכן וההיגיון לעבור את התעלה זה לא משום שלמצרים יוויה קל

להיות עם זה אלא אחרת הם יכולים למרד לנו את הוויים. לא נוכל בלי מטרייה איריות

לשמור על הקוים שלנו. זה יכול להיות קו מינימום וגם לא מוכווח להיות כל האורך,

אבל באיזה מקום לא טחם מטרייה אבל איזה אחיזה רצינית. יש לנו ראש גשר מעבר לתעלה,

לטפל צגא בטילים.

ראש הממשלה:

אם יש להם טילים ואנחנו משמידים את חשדך הוח עם

הטילים הם יכולים לשים את הטילים במרחק משם?

שר הבטחון:

אבל אז אנחנו יכולים להכנס עם הטנקים ולחשמיד אותם.

הטילים לא מטוגלים לטוע בטנקים. אילו הם היו במקום

שאפשר לפרוץ לשם יכול להיות שהיה טעם טעמים שהיינו עולים עליהם עטמקים.

בכל אופן זה איום עליהם.

השיקול שלהם אם לחדש את המלחמה בשאנחנו נמצאים בצד השני של התעלה זה בשבילם בעיה
זו שאלה.

אני ממש חסיד של שני תיקונים וחצי בגבול הצפוני

1. לשבת לאורך חליטני מבלי לכבוש את לבנון. יש לנו שיטה, לעשות גשרים פתוחים,

2. מבחינת הפתח זאת צרה צרורה. מי שחמציא את הפתח הוא צריך לשמוע תשובה.

אם העסק הזה לא יהיה רצוף, לא לעשות גדר לכל האורך, אבל יהיו האחזויות.

אם נוכל במקום או שניים ואחר כך כן או לא שנצבל לחטח בקו חליטני בלי לנסות לנתק

זהו ולבנות לטובתם, מן דו-קיום איתם, זה רצוני. בודאי בשלטון החזק. יותר מרובלמטי
בזולת החזק... מטפיק את זמננו במקום הקר הנוכחי כאן אנחנו מגיעים עד הליטני ומהו יונגר
מנה זמני.

זה מתקשר עם המטה האלקטרוני והיקון קל בהרמון שבוכל להמט לצד השני ברזי.
- ויש לי בקר הזה בין ירדן וטוריה.

- בזהר הזה של ירדן הרמטמלאר שיש 20 ק"מ שאם הישראלים יקחו אותם זה נטבח לחם
את המטה של הצדדים והימין בין טוריה וירדן ופירק.
באמ"כ ישבנו מרמטמלאר ללכת מי ירדע על איטוא.

המטה הזה עלינו הם מחבובים את ישראל וביע זבח הם יא ינחוק בין טוריה לירדן
וגם זה בעיה בין עירק לירדן.

המטבח והמחנות שמסוריה יכבשי לירדן מחבבלה. זה לא קרימי בשבילנו אבל בחשבון
אין זמננו יכולים להיות בצדדים במהרה והימין בעיר 10 עבים גלי ו... רעיונות אורמח
אם אנחנו יכולים לעשות זאת זה הדרט.

דבר אחריקו הזה לשבט ליד הליטני זה קר טוב.

שניה, קצת להתקדם לחימוץ על בקויה בובה שמבחינה רדר חחיה יותר קלטה על חצר השני
ומה עקרונית אנחנו יכולים להדבק קצת יותר, לזמריד בין טוריה לירדן, הדבר הזה יכול להיות
חיובי. זה כלליה.

כל שנוי כאן זה א מרובלמטי וזינני יודע אם זה חדרם לשלום אבל יש בעיה במצרים - גמר
חקו בענין הטילים. יש בעיה בלבנון עם המהח-לאבי וקה מידי. ויש בעיה של ק
השליטה הצפונית. וקיימת הבעיה של הלחץ והאיזום של טוריה לירדן שזה יהיה גורם של
זי-חידוש המלחמה יותר מאשר הידוש המלחמה.

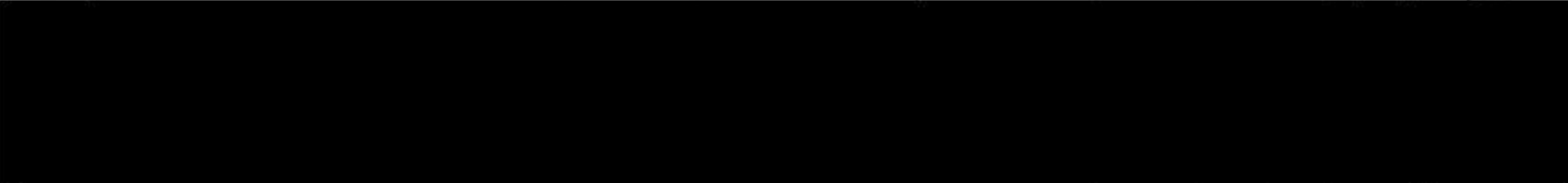
בקויה רביעית זה ענין המט. ומפס זו בעיה. יכול

להיות שום לא יעשו שום דבר. והיכולים לחבטיע אנוח גם במפרץ הפרטי.

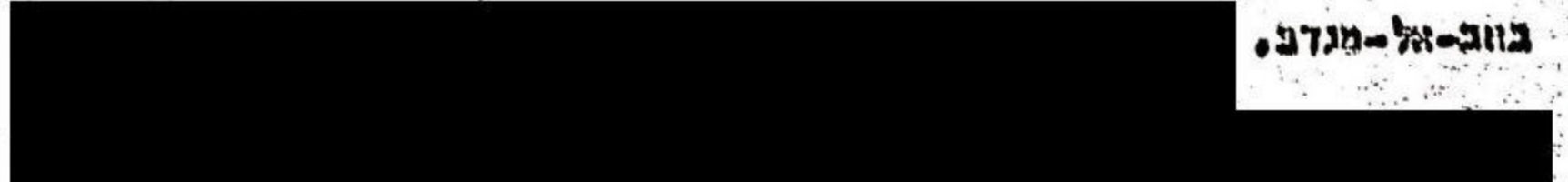
יכולים בעיקר לקוות מוטו במצב מלמח ולמנוע במיכליות. לך חכבוש את עירק, את המפרץ
הפרטי.

ממ"ע
מנ-341-70

אני גם אינני מאמין שאת נמצאין פה זה יפתור את הענין למנוע ממיכליות [redacted] לחציע.
 זה רחוק. אני יותר חושב שאלו נאון את הדבר הזה : 1. על ידי יוטר נפט מקומי.
 2. על ידי זיוט על הנפט המקומי שלהם.
 אם בזאת הם יסגורא אפוא פה זאת זה יהיו בהסדרת המלחמה הזאת, אם נוכל לחשולט
 על הענין עם יותר נפט יכול לודות מאה שהנפט סגור אבל יש נפט במורגן, בים,
 זה יכול לודות מיצוי לנפט החוא, מבחינתו נגטיבית אם סגורית את באב-אל-מנדב
 ונניח שאנו סגרים להם כוון, גם להם כל המסרץ הזה סגור.

הנקודות האלו שיגדלו להיות בעיות נפת ויכולים לסגור את
 קבלת זכמט במקרה מה יש נפט, אינני יודע אם אפשר לזהר את זה. זה קל לחגיד. אינני
 יודע אם זה חבליחי. כוון יש בעיות נפת. יש בעיות נפת שיכול להיות שומלחמה הבאה
 חכמים אוחנו למרובלתו על זכמט.
 באיזה שהוא מקום נבחנו צריכים לישור שיש פה נפט שגדלי דורך נגטיביות של חשימת
 של הם אפשר ליצור מצב שהמסרץ הזה סגור, אולי זה יתן את עוד נפט וזה למנוע מהם
 חמסרץ הזה ושרב להם מאד. זאת בעיות לא יותר קלה מאשר הנעיות שלנו כשסגורים לנו את

באב-אל-מנדב.
 זו הבעיות : 1. האחרונה מאובצנת חפציות שראיתי להחלות.
 1. הטאביות שזה עלול להיות כך שאחד קטור בשני, שמינית
 למלוש, שמטמל זהו חסריון וח"ה. למפל בהעמות הטוליה דאריך לעשה את המבד חוקיות.
 3. אחר כך ישנה שאלת השלום. לא צריך לחגיע לחכרעו
 עד כדי בניסח לבירה או כן?
 3. שאלת הקוים שאפשר יהיו להיות זיחה מסתח צבאית.
 שזה לא : יודע גרם ונחבונתסי לזהרין את הקוים יותר.